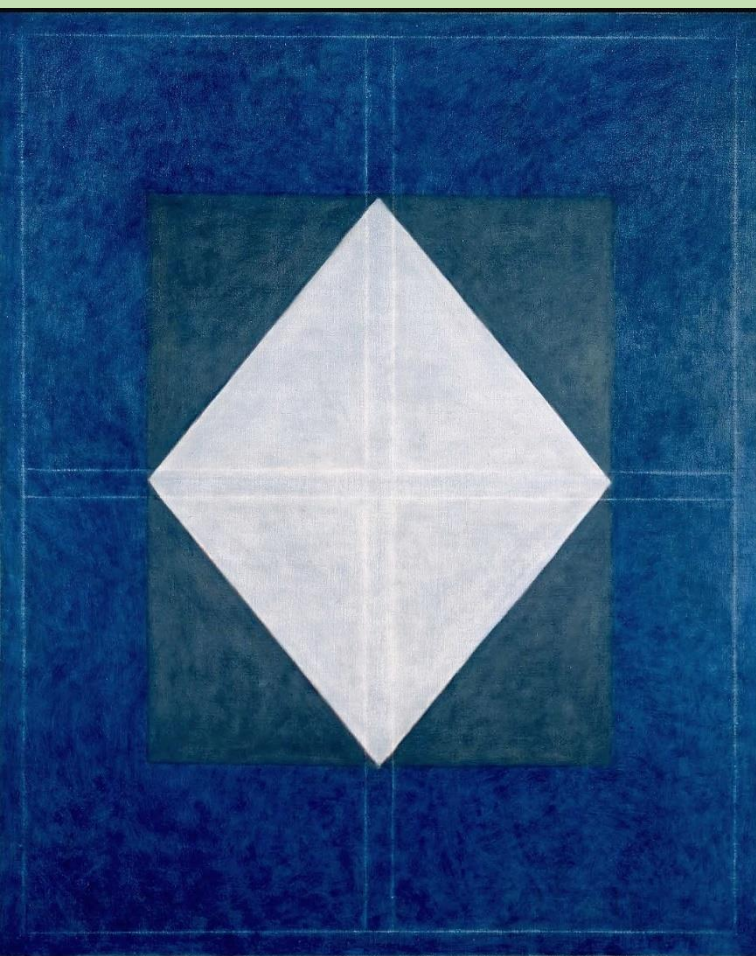

mijmering / passietijd

De passietijd komt er weer aan. Die is er natuurlijk al, die begint na carnaval, maar in muzikaal opzicht begint de passietijd zo'n week of drie voor Pasen. (Voor de seculiere en jeugdige lezer: Pasen is het belangrijkste christelijke feest in het liturgisch jaar, volgend op de Goede Week. ((Voor de seculiere en jeugdige lezer: het liturgisch of kerkelijk jaar staat voor de indeling aan de hand van de grote kerkelijke feesten. Dit 'jaar' loopt niet gelijk met het

kalenderjaar, maar begint met de eerste Adventszondag en eindigt op de laatste zondag vóór de Advent))). (((Advent: de Advent is in het christendom de benaming voor de aanlooperperiode naar kerstmis. De naam Advent komt van het Latijnse woord adventus, dat komst betekent))). Het hoogtepunt qua passiemuziek ligt in de Goede Week. (((Goede week: de laatste zeven dagen van de Vastentijd of Veertigdagentijd. In deze week worden Witte Donderdag en Goede Vrijdag gevierd))). Het is de tijd waarin Nederlandse kerken en concertpodia traditioneel in beslag worden genomen door de ene Matthäus Passion na de andere Johannes Passion. (((((Kerken: stoppen Sengers!)))).

Ach ja, die passietijd. Als ervaren muziekjournalist denk ik al jaren 'wat moeten we dit jaar weer met al die Matthäussen en Johannessen'. Ik heb ze allemaal wel gehad, de Bach-kenners, de dirigenten, solisten en koorleden die beide passies met hun ogen dicht kunnen reproduceren. Maar wat me elk jaar weer raakt is de oprechtheid van de Bach-emotie. Zoals deze week, waarin ik een zanger en een dirigent vroeg om een gezamenlijk gesprek over het verschil tussen de ene en de andere Bach-passie. De zanger schreef: 'wat kijk ik uit naar de komende periode! Zo lang geen passies, de vreugde zal bij velen van ons des te groter zijn'. En de dirigent: 'het lijkt me heerlijk wanneer we elkaar kunnen voeden en aanvullen met onze opvattingen en zienswijzen. Laten we elkaar ontmoeten om tot een mooi en boeiend gesprek te komen'.

Gaan we regelen jongens!